

Skutplatsen (text från infotavlan)

Troligen har viken och hamnen fått sitt namn av vedskutorna som lade til här. Vid 1900-talets början fanns tre båthus nere vid Skutplatsen, men dessa vara fallfärdiga redan på 1930-talet. Vägen ner till Skutplatsen byggdes på 1930-talet. Under detta årtionde for man också ut med småbåtar för att köpa starkvaror av langare längre ut, vilka i sin tur hade köpt varorna från båtar på internationella vatten. Skutplatsen användes främst när man skulle ut och fiska, resa till Sverige samt vid vedtransporter. Farleden in är relativt grund och eftersom den inte är en genomfartsled så har inte heller många utomstående rört sig i området. Under större delen av 1900-talet har barn simmat vid skutplatsen vars botten består av fin sand.

I början av 1990-talet byggde man ut pirer vid hamnen, vilket förändrade hamnmiljön avsevärt.

Vedtransporter

Nere vid Skutplatsen kunde det ligga flera hundra kubikmeter pappersved längs stranden. Pappersveden som var en meter lång barkades och kastades i sjön. Sedan transporterades den i grimmor till sågarna i Petsmo, Hellnäs och Kronvik. Grimmorna bestod av 4 – 5 meter långa stockar som var sammanfogade med varandra och en gramma kunde vara ett par hundra meter lång.

Fårskötsel

I början av 1900-talet hade så gott som alla Kosköbor får. Tidigt på sommaren transporterades fåren med sammanbundna ben med häst och kärra till Skutplatsen. Härifrån fördes de ut i båtar till holmar på Köklot. Fåren var öronmärkta så att man kunde urskilja sina egna från grannens när man hämtade dem på hösten.

Hamnen i dag

I början av 1990 talet byggde man pirer vid hamnen vilket förändrade hamnmiljön avsevärt. År 2004 finns det ca 50 båtplatser i hamnen och majoriteten av dessa är reserverade. Koskö och Slumpvik hamnar ligger relativt nära varandra med en utstickande klippa emellan. Många har i dag bilväg till sina villor och behöver därför inte båtplats vid hamnen. Under de senaste åren har samfälligheten lagt ut remmare längs farleden in till hamnen. Nere vid hamnen har Marthaföreningen en tvättbrygga för allmänhetens bruk.

Fritidsbebyggelse

Fritidsbebyggelsen i Koskö tillkom efter II:a världskriget. Det var mestadels stadsbor som byggde fritidsbostäder längs stränderna. Fritidshuset är belägna cirka fyra kilometer från byn, längs den cirka sex kilometer långa "villavägen" som slingrar sig fram genom skog, igenvuxna odlingsmarker och backar. Längs vägen ner till hamnen ligger också bybornas jaktstuga. Kosköborna har sina villor länfra norrut längs denna väg.